

vedtaget af begge Thing. Disse 4 specielt nævnte Møllere skulle have et Aaen paa 4 pCt. under visse Betingelser, hvilket skulde være et Slags Krigsskadeserstatning paa Grund af, at de havde mistet Noget af det Territorium, som de hidtil havde malet for, derved, at Slesvig var afstaaet. Nu spørger jeg, om det er nogen Grund til at tilstaae Møllerne Erstatning, naar en anden Omstændighed, nemlig ikke den, at Grunden gaar bort under Tønderne paa Møllerne, men at de Folk, der leve paa Grunden, gaar bort fra den, fordi der kommer andre Møllere tilstede, ikke skal berettigede til Erstatning. Der ligger i den nævnte Bestemmelse en Auerkendelse fra Ministeriet af, at disse Møllere have lidt en haard Medfart. En directe Anvendelse af Krigsskadeserstatning kunde der naturligvis ikke være Tale om, derfor er det opført paa Finantsloven. Jeg vil endvidere bemærke, at, skøndt den ærede Finantsminister, der ikke er tilstede, tidligere har ladet, som om den de kongerigske Møllere i sin Tid indrømmede Bøttetid af 10 Aar ikke i og for sig havde stor Betydning, er det mærk værdigt, at han en anden Dag med Hensyn til de smaa Fæstelve gjorde gjældende, at denne Bøttetid var ligefrem et Pengegode. Det er klart, at det er den; men saa have jo de ligestillede slesvigiske Møllere mistet dette Gode. Et æret Medlem fra Maribo udtalte ogsaa her forleden, at det var en given Sag, at intet Medlem i dette Thing vilde stride imod, at disse incorporerede Districter blev stillede lige med Kongeriget, men at der tværtimod snarere var Sandsynlighed for, at man vilde gaare for mildt tilværks ligeoverfor dem og behandle dem for gunstigt. Jeg vil atter fremstille det foreliggende Spørgsmaal som et saadant, hvor den gode Stemning, som jeg ikke tvivler paa er tilstede, kan finde Anvendelse fra Rigsdagens Side. Naar jeg nu stiller mig paa den ærede Ministers Standpunkt med Hensyn til dette Spørgsmaal, troer jeg, at disse Mølleres uheldige Stilling ligger deri, at den ærede Minister har, som alle andre Ministre, lidt under en vis Frygt, en vis horror vacui siger man paa Latin, en Frygt for at røre ved Forhold, som man ikke tilbunds kjendte. Det Uheldige ligger i, at der ingen

Repræsentation her var tilstede for disse Districter. Det fremhæves saa tidt, at man ikke skal staae her og tale for sit eget District. Ja, hvis alle Districter vare uden Repræsentanter, hvis vi vare undergivne en anden Lovgivningsmagt, saa vilde vi nok faae en anden Mening. Jeg troer netop, at der i dette Forhold maa tages Hensyn til det paagjældende Districts Stilling, og derfor omtaler jeg det. Dernæst maa jeg paastaae, at, naar der er Tale om at tage Initiativet i Tidsrummet fra November 1865 til 1ste April 1867, saa er det jo i alle Forhold naturligt, at Regjeringen tager Initiativet; men i et Forhold som dette, som angaaer fremmede Districters Optagelse i Riget, maa Initiativet saagodt som udelukkende være Regjeringens Sag. De vedkommende Districter kan der ikke hebrejdes Noget, navnlig ikke saalænge de ikke være repræsenterede; og den Omstændighed, at der var Trang til at komme med en Bestemmelse, maa navnlig have trykket paa Ministeriet; men det vedkommende District kan man ikke hebrejde Noget, da det ikke havde Ret til at tage Initiativet. En anden Indspending, jeg har tænkt mig fra den ærede Ministers Side, vil jeg dog sraar fremhæve, for at den ærede Minister ikke skal komme med den og troe, at han dermed kan ligefrem afvise mine Medforlagsstillere og mig. Det er, at denne Sag ikke skulde vedrøre ham, men Finantsministeren. Ja, vi have nylig haft en Forespørgsel for om en Sernbanelov. Der traadte den ærede Indenrigsminister frem i Thinget uden Finantsministeren, og det skeer i alle Sernbanelove. Foruden ved hvert Spørgsmaal om Sernbanelove er der, hvis det er nødvendigt at nævne flere Analogier, ogsaa andre Leiligheder, hvor Indenrigs- eller andre Ministre end Finantsministeren ere fremtraadte, uagtet der har været Tale om Pengepørgsmaal, saaledes ved Spørgsmaalet om Understøttelser, om Salslands Finantsvæsen og om Fæsteforholdene. Det er allesammen Spørgsmaal, der ligesaa meget gribe ind i Finantserne som dette Forhold.

Jeg vil altsaa som et Hovedpunkt fremhæve, at ligesom de vedkommende Møllere i sin Tid ikke have troet Andet end at de skulde to Mars Bøttetid, saaledes maa jeg hævde, at